

Dosarul nr. 2ra-1925/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Costru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 împotriva Galinei Țurcanu, a lui Victorin Țurcan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de către Galina Țurcanu, s-a casat hotărârea din 20 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La 17 ianuarie 2015 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Țurcanu, a lui Victorin Țurcan, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în baza contului personal deschis la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 pe numele pârâților, Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului a livrat energie termică. Însă, pârâții nu au achitat serviciile prestate, datoria formată pentru energia termică la data de 1 iulie 2014 constituind suma de 29 410, 71 de lei, fapt ce se confirmă prin informația referitor la calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Reclamanta a afirmat că, în baza art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile comunal-locative, inclusiv consumul de energie termică.

În urma concretizării cerințelor, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 a solicitat încasarea din contul pârâților a datoriei acumulate la energia

termică pentru perioada decembrie 2006- decembrie 2016 în sumă de 132 924, 73 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 a fost admisă. S-a încasat, în mod solidar, de la Galina Țurcanu și Victorin Țurcan în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 datoria pentru consumul energiei termice (perioada decembrie 2006 - decembrie 2016) în sumă de 132 924, 73 de lei. S-a încasat, în mod solidar, de la Galina Țurcanu și Victorin Țurcan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3 987, 74 de lei.

Prin decizia din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarată de către Galina Țurcanu, s-a casat hotărârea din 20 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9. S-a încasat, în mod solidar, de la Galina Țurcanu și Victorin Țurcan în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada ianuarie 2014 - ianuarie 2017 în sumă de 42 642, 50 de lei și cheltuielile de judecată, ce țin de achitarea taxei de stat, proporțional părții admise din acțiune, în mărime de 1 279, 27 de lei. În rest pretențiile au fost respinse ca fiind prescrise.

La data de 16 iulie 2018, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Costru a declarat recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și consideră că aceasta urmează a fi casată în partea respingerii pretențiilor prescrise.

A invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, conform căruia se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

A declarat că, la caz nu urmează să fie aplicat termenul de prescripție deoarece intimații au avut posibilitatea să se prezinte în instanța de fond pentru a-și susține poziția, or, în conformitate cu dispozițiile art. 102 alin. 4¹⁾ din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu poate invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

În opinia recurentei, termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt, astfel începând să curgă un nou termen.

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 16 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul

Tatiana Costru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Costru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 în proces de insolvență, reprezentată de avocatul Tatiana Costru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu